

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פרשת קרח - המחלקת - חסר אמונה

"וַיִּקַּח קֶרַח בֶּן יִצְהָר בֶּן קֵהֶת בֶּן לֵוִי" (במדבר טז, א)

עמיקתא, והכל ברגע אחד.

אולם יצר המחלוקת הוא כל כך גדול עד כדי כך שהוא מסמא את עיני האדם ומונע ממנו לראות את האמת.

בספר 'באר האמונה' לרב בידרמן שליט"א הוא כותב, כי כל המחלוקות והסכסוכים בין בני האדם שורשם בחוסר אמונה וביטחון.

האדם דואג לעצמו ולפרנסתו ושומר על כבודו הרם והנישא כאילו הוא שומר על הכתר של המלך בכבודו ובעצמו. אם יבוא מאן דהוא ויפגע בכבודו או יגע בפרנסתו ואפילו אם רק נדמה לו שכך הדבר, הרי עליו לקנא קנאת ה' צבאות.

כאשר מישהו מקלל אותו או מברך אותו או מזיק לו או מועיל לו ברוח, בגוף, בנפש ובנשמה או כיבד אותו, העניק לו או לקח ממנו, דיבר עליו טוב או רע וכיו"ב הרי הוא יודע שבאמת לא פלוני ביזה אותו ולא אלמוני קיפח את פרנסתו או היטיב לו וכיו"ב.

לא ראובן קילקל לו את השידוך ולא שמעון דיבר עליו סרה לעיני כל הקהל ולא לוי לקח לו את העמוד וכיו"ב. האדם יביט על כל אלו המעשים והמאורעות שנעשו באמת ע"י הקב"ה בכבודו ובעצמו. ועתה מה לו כי ילין על חברו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

צריך להבין מה ראה קורח לחלוק על משה רבינו? למה התקנא על נשיאותו של אליצפן בן עוזיאל, הרי משה רבינו מינה אותו נשיא על בני קהת על פי הדיבור?

רש"י הקדוש שואל- קורח שפיקח היה איך עשה כזאת שטות לחלוק על משה רבינו? הרי לא מדובר באדם בטון. קורח היה מגדולי הדור, הוא היה מנושאי הארון, בעל רוח-הקודש, עשיר גדול ואיתו גם היו מאתיים וחמישים אנשים מראשי סנהדראות.

מדובר בדור דיעה, דור שזכה לקבל את התורה הקדושה. אם כן, כיצד יתכן שהם טעו עד כדי כך שחלקו על משה רבינו?

הגאון רבי אהרן קוטלר (ראש ישיבת קלצק בפולין, ראש ישיבת ליקווד בארה"ב ונשיא מועצת גדולי התורה) זצ"ל מבאר: זה הכוח של נגיעה אישית. אולי החמור מכל עד כמה קשה המחלוקת שיכולה לסמא עיניהם של גדולים בגלל כבוד וקנאה.

במיוחד כאשר האדם יודע בתוך תוכו את האמת, שכל המטרה במלחמה הזאת היא נגיעה אישית. בנוסף על ידי זה הוא עלול לאבד את מעמדו, כבודו וכספו. למרות זאת הוא לא מוכן לוותר על הפגיעה במעמדו.

לצערנו אנחנו עדים לתוצאותיה של המחלוקת המכלה כל חלקה טובה וגורמת לנזק עצום. לפעמים היא גורמת גם לנזק בלתי הפיך.

האדם מודע למעשיו. הוא יודע כי במלחמה הזאת הוא עלול ליפול מאיגרא רמא לבירא

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהררה משה בן נזימה עונת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

פני עין חמד			
ע"י	כנסת לבת	צאת לבת	יבין חס
19:13	20:26	21:21	י"מ
19:31	20:23	21:18	ת"א
19:35	20:27	21:22	מי"ב
19:31	20:23	21:18	כ"ב

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָה – שֶׁבֶת- לִישָׁה בְּאוֹכְלִים

האם בשבת מותר לשים אבקת פודינג-ג'לי? מה הדין לגבי הכנת טחינה בשבת?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: ?

מותר בשבת לתת אבקת פודינג בתוך מים, או לתת עליה מים ולערבב בכף. כן הדין באבקת ג'לי שמותר לתת במים בשבת. **מקורות:** הראש"ל בספרו חזון עובדיה- שבת (ח"ד עמוד רפא).

יש אוסרים. **מקורות:** מנחת אהבה (שם). כן פסק בשו"ת שבט הלוי ח"ז (סימן מא). שוב ראיתי שכן העלה בשו"ת ויצבור יוסף- בר שלום ח"ה (סימן לד). כן העלו הרבה מפוסקי רבותינו האחרונים. לדבריהם, יש כאן חשש איסור דאורייתא. ראה מה שחזק את דבריהם בשו"ת מנחת דניאל- גודיס ח"א (סימן סג) אף שאין בו חשש איסור בישול, יש בו איסור משום לש. ע"ע שו"ת אבני דרך ח"ד (סימן כג).

דין זה הוא גם לעניין הכנת אינסטנט שהוא אבקת תפוח אדמה - פירה.

מותר להכין טחינה בשבת על ידי ערבוב טחינה גולמית עם מים ותבלינים. לכתחילה ישפוך את כל כמות המים כאחת ולא מעט מעט. **הערה:** כאשר שופך מים מעט מעט, בהתחלה זה מתקשה ואח"כ מתרכך ויש לחוש לאיסור גיבול. ראה מ"ש בספר ילקוט יוסף (ח"ד/ג עמוד תה). בשו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רמט) התיר וכתב: אין לערבב בה שום או חומום וכדומה, אלא אם כן משנה בסדר הנתניה ובאופן הבחישה. היות ויש לחוש לדעת ה"ש אומרים, שהובא בשו"ע (סימן שכא ס"ו). ע"ש. לעניין עשיית מיונז, בשו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רמז) כתב לשנות בסדר הנתניה. ע"ע בספר הליכות עולם ח"ד (עמוד קלא).

אסור להכין סלט חילבה בשבת, מכיוון שצריך לערבב בכוח ונראה כל"ש. **מקורות:** שו"ת אור לציון ח"ב (פ"ג אות ד). אולם אם הכינו את החילבה מבעוד יום, מותר להוסיף לתוכו עגבניות מגורדות ולערבב בנחת. בספר חזון עובדיה ח"ד (עמוד רפד) כתב, מכיון שהחילבה בלילה רכה, לא צריכה גיבול כלל. ראיתי בשו"ת מנחת דניאל להרב גודיס ח"א (סימן סא) שכתב לעניין החילבה, כל שהיתה ראויה לאכילה מבעוד יום ועלה בה קצף ומים מותר לערבה בשבת. מותר גם להוסיף רסק עגבניות.

אבקות שנמסות במים, מותר לשים אותן במים ולערבב ללא שום שינוי. **מקורות:** חזון אי"ש (חאו"ח סימן נח אות ט), מנחת אהבה ח"ב (עמוד שב).

מותר בשבת לתת בתוך כלי שני של מים חמים [בקבוק] אבקת חלב - מטרנה ולערבב היטב את האבקה, אבל לא יתן את האבקה בבקבוק ויערה עליה מים רותחים. **מקורות:** מנחת אהבה ח"ב (פ"ט אות יד), שו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רמט).

מְחֻשְׁבָה עַל הַזֹּולֵת

להלן סיפור מופלא, שסיפר הרב עזריאל ברוך אהרונוביץ, ששמע את הסיפור מפי בעל המעשה. יש בסיפור זה כדי ללמדנו, כי כאשר אדם עוסק בעזרה לאלמנות ויתומים ומשפחות מעוטי יכולת הרי מצוות אלו עשויות להציל אותו אפילו מהמצבים הקשים ביותר. מעשה שהיה - כך היה: אחד מחשובי תושבי השכונה (מתגורר בק. חסידים ברמת בית שמש ב') סיפר מה שאירע עם חמיו, הרה"ג ר' הרשל כהן. חמיו חלה בסביבות ר"ח אייר ה'תש"פ במחלת קורונה ה' ירחם. מכיון שמצבו החמיר מאוד, והוא התקשה לנשום, הרופאים נאלצו להרדים ולהנשים אותו על ידי מכשיר אקמו (משתמשים במכשיר שתומך בפעולת הלב והריאות. משתמשים במכשיר זה במקרים קיצוניים, כאשר יש צורך לתת ללב של החולה או לריאותיו זמן החלמה לצורך התאוששות).

באותה התקופה היו חולים שנפטרו מן העולם לאחר שהורדמו והונשמו. לכן, לפני ההרדמה הוא קרא לבני ביתו ונפרד מהם. המקורבים – מכיון שידעו מה עלול להתרחש, התחילו לבכות ולהתפלל בדמעות. הוא עצמו התחזק באמונה וביטחון בבורא עולם. הוא נרדם תוך כדי שירת "וידע כל פעול כי אתה פעלתו".

הוא היה צריך רחמים גדולים מאוד. לאחר שבועיים של ציפייה דרוכה לישועת ה', מצבו הוטב. הרופאים דנו והחליטו כי מכיון שמצבו התייצב, הם ינתקו אותו ממכשירי ההנשמה, כדי שיתעורר וינשום בעצמו. כשהקיץ מהתרדמה הארוכה, מלמל כמה פעמים: "הרבי מאפטא, הרבי מאפטא". הסובבים לא הבינו מה היתה כוונתו.

חלה התאוששות נוספת ב"ה, עד שבסוף כוחותיו חזרו אליו. ר' הרשל סיפר לבני משפחתו את מה שקרה לו בזמן שהיה במצב מורדם ומונשם. היה זה כמה ימים לפני פסח שני ה'תש"פ. כשהיה בגובהי מרומים ראה צדיקים, שאת פניהם לא ראה. אחד הצדיקים היה לבוש בלבוש ובצבע שאין כדוגמתו בעולם הזה. הצדיקים רקדו במעגל. הם סיפרו לר' הרשל שהשמחה היא עבור פסח שני.

עוד הוסיפו שהצדיק הִלְבוּשׁ בּבגד המופלא הוא הרה"ק האדמו"ר ר' אברהם יהושע העשיל מאפטא. הרב הרשיל ניגש לצדיק. הצדיק אמר לו: "מה אתה עושה פה? הרי אתה עוסק בסיוע לאלמנות ומשפחות מעוטות יכולת. אין לך מה לעשות פה". הוא אכן זכה לחזור לעולם הזה בבריאות איתנה לאורך ימים ושנים טובים בעז"ה- בזכות אותם מעשי חסד.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב מאיר אשכנזי מאייזנשטאט זצ"ל

הגאון הרב מאיר אשכנזי מאייזנשטאט זצ"ל - נולד בשנת ה'ת"ל (1669). נקרא על שם זקינו הגה"ק רבי מאיר כ"ץ (אביו של הגה"ק רבי שבתי כהן, שנודע בחיבורו הגדול 'שפתי כהן'). בימי נעוריו עלה בתורה וביראה. בהגיע לפרק האיש מקדש בחר בו הגביר ר' משה מסוכטשוב כחתן וישב כעשר שנים סמוך על שולחן חמיו על התורה ועל העבודה.

חמיו העמיד לרשותו ספריה ענקית - דבר יקר מציאות באותם הימים. כך עלה והתעלה בתורת הנגלה ובתורת הנסתר. כעבור עשר שנים, 24 יהודים נתפסו ונלקחו לבית-הסוהר בלובלין ונגזרה עליהם מיתה. חתנו שם נפשו בכפו כדי לפדות אותם ויצא נקי מכל נכסיו.

רבינו נאלץ לקבל עליו את עול הרבנות והתקבל כרבה של שידלובייץ שבפולין. כשראה את טרדות הקהילה ומשאת נפשו הוא עסק התורה, החליט לעבור לוורמייזא. לאחר מכן שימש כרבה של פרוסטיץ, תפקיד אותו שימש במשך עשר שנים. בשנת ה'ת"ע (1709) חזר לשידלובייץ. כעבור שמונה שנים עבר לשמש כרבה של אייזנשטאט שבמדינת אונגאריין. על שם העיר הזאת נקרא בישראל מהר"מ אייזנשטאט.

בכל מקום שהגיע פתח ישיבה, כשרבינו עומד בראשה. אנשי הקהילה החזיקו בקיום הישיבה, וזכה להעמיד תלמידים גדולים. רבינו היה חלש בטבעו. רבינו זכה שכל פסקיו התקבלו הלכה למעשה בכל תפוצות ישראל והודפסו בגליון השו"ע ב'פתחי תשובה' (נכד רבינו). רבינו קיבל הסכמות רבות על ספריו, ביניהם הסכמות של הגאונים ר' דוד אופנהיים (רבה של ניקלשבורג ופראג), ר' אברהם ברוידא (אב"ד פרנקפורט), ר' יחזקאל לאנדא (ה'נודע

ביהודה), ר' אריה לייב גינזבורג (ה'שאגת אריה'). ה'פתחי תשובה' וה'שערי תשובה' ביו"ד מביאים את דבריו כמעט בכל סימן וסימן! כמה וכמה פעמים ר' עקיבא איגר ציין בהגהותיו את רבינו. נפטר ב-כ"ז סיון ה'תק"ד (1744). חי כ-75 שנים.

אביו: ר' יצחק. **אימו:** בת אחות הש"ך. **אשתו:** מרת פינקל (בת ר' משה מסוכטשוב, פרנס ומנהיג המדינה של גליל פוזנא). **מרבותיו:** הגאונים ר' אברהם אבלי הלוי גומבינר מקאליש (מח"ס 'מגן אברהם'), ר' משה (אבד"ק מסוכטשוב), ר' דוד אופנהיים. **מתלמידיו:** הגאון ר' יהונתן אייבשיץ. **ילדיו:** תשע בנים ושתי בנות. ר' יהודה (חתן ר' נפתלי הירץ מזלקובה), ר' יצחק (אב"ד נשכוויז חתן ה'חכם צבי'), ר' בנימין (אב"ד לקנבאך), ר' מיכאל (אב"ד קלאצק), ר' אלעזר (אב"ד שידלובייץ), ר' שבתי (אב"ד שרשוב), ר' יעקב ור' צבי הירש. (כולם רבנים וראשי ישיבות. מצאצאי רבינו בעל ה'ערוגת הבושם', משפחת געשטטענר, ר' נפתלי צבי יהודה ברלין, ר' חיים איצ'קוביץ מבריסק ועוד רבים). **מספריו:** **ישו"ת פנים מאירות** - על הש"ס **יכותנות אור** - על התורה **יברכת הזבח** - חידושים והגהות לסדר קודשים **אור הגנוז** - על כתובות והלכות יין נסך.

הרב פייבל לאק מלונדון סיפר כי מדי שנה בשנה נסע לציון רבינו בימות החורף. הוא היה משתטח על קברו ומדליק נר. הפלא הגדול היה שהנר נשאר דולק למרות הרוחות החזקות. אפילו ביום גשום, הנר לא היה כבה! שנה אחת כאשר נסע לקברו של רבינו, הוא גילה כי שחך להביא נר מביתו. הוא נכנס לחנות וביקש לקנות חבילת נרות.

המוכר ענה שכעת חסרים לו נרות פשוטים, אבל נותרו נרות יקרים צבועים, בצורות מיוחדות. ר' פייבל קנה בלית ברירה חבילת נרות מהסוג המשובח והצבועני. כשהגיע לציון רבינו, לקח את אחד הנרות וניסה להדליק אותו. להפתעתו הרבה, הנר לא נדלק. הוא ניסה שוב ושוב, אבל הפתילה לא נדלקה.

ר' פייבל לאק לא הבי, כיצד יתכן שביום שלא נשבו בו רוחות חזקות, הוא לא מצליח להדליק את הנרות. הדבר היה לפלא בעיניו. כשחזר חשב להחזיר את שאר הנרות לבעל החנות. הוא חשב שכנראה הנרות שקנה הם מקולקלים. כשנכנס לחנות, ר' פייבל שאל: "הנרות שמכרת לי, איזה סוג נרות אלו?". המוכר ענה: "אלו היו נרות מיוחדים" (ליום אידם). הרב פייבל עתה הבין מדוע הנר סירב להידלק על ציונו הקדוש של רבינו.

נכדו הגאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל סיפר: "שמעתי מהרב הגאון רמ"ס קופשטיין שי, רב בראדין, ששמע מאביו הגאון ש'הפנים מאירות' נאלץ לברוח בגלל גבר אלים ותקיף והיה צריך לעקור ממקומו. מחשש הסכנה הוא נאלץ לברוח, כאשר הוא השאיר את אשתו בביתה. רבינו שהה יותר משנה מחוץ לעירו.

מכיוון שלא יכול היה לשלוח מכתב בגלל סיבות מסוימות, הקהל חשב רבינו שכבר התבקש לבית-עולמו. מכיוון שאי אפשר להשאיר את העיר ללא רב, ראשי הקהל רצו למנות במקומו את אחד מהדיינים בשם ר' ליב. הם הגישו לו את כתב הרבנות. הדיין דרש בפניהם 'דרשה ראשונה' לחנוך את רבנותו, וכל בני הקהילה הגישו לו מתנות כנהוג.

גם אשת רבינו העניקה לו יין וגם מכתב. כשהדיין ראה את הכתוב, הוא פנה לאנשי העיר ואמר שהוא לא יכול לשמש כרב העיר. כשנשאל מדוע? השיב: "ראו עד לאן מגעת מעלת רבינו הגה"ק 'פנים מאירות'. הוא הראה להם כי במכתב הרב כתב כי יודע שהרב ר' ליב יתמנה במקומו ושלא תצטער מכיוון שבחזיון הלילה הראו לו את הפסוק (תהילים מא) "אוכל לחמי הגדיל עלי עקב" וס"ת הגדיל עלי עקב ליב!".

רבינו ביקש מאשתו הרבנית שהיא תמסור לר' ליב את המכתב ביום שבו ימנו אותו לדיין. כשראו הקהל שר' ליב לא ירצה בשום אופן לשמש כרב העיר במקומו של רבינו, הם השתדלו רבות והשיגו רישיון להחזיר את רבינו לעיר. היו לרבינו חזיונות נוספים שדרכם היה מקבל תשובות לקושיותיו. בספרו 'כותנות אור' בפרשת צו, סיפר על תרוץ לקושיה שהתעוררה אצלו: "ודבר זה למדתי בחלום במלון בער"ח ניסן שנת ה'תפ"ה, וה' יראני נפלאות בתורתו".

בְּרִיחָה מִמְחֻלָּקֵת

יש זכויות יסוד מוקנות. העליה והתפילה בשבתות יארציית הן אחת מהן. לא יעלה על הדעת שכל אדם זר ישנה לנו 'סדרי בראשית'. אני לא מתכוון להסכים לדרישות שלו! שיחפש בית-כנסת אחר שבו יסכימו למלא את דרישותיו".

המתפלל שלנו כבר החליט בליבו שעליה, חשובה ככל שתהיה, לא שווה שתיצור מחלוקת. הוא אמר לגבאי: "אני לא רוצה מחלוקת. לא רוצה חילוקי דעות. אני מוותר - תן לו את עליית מפטיר וגם את תפילת המוסף".

כשהגבאי ראה כי המתפלל הקבוע נחרץ בדעתו, הסכים לוותר למתפלל הזר. הוא עלה למפטיר והתפלל כשליח ציבור של תפילת המוסף.

התפילה הסתיימה באווירה שבתית טובה. כולם קיבלו את שלהם - המתפלל הזר, שעלה לתורה ושימש שליח ציבור, קיבל את מבוקשו. המתפלל הקבוע - היה מרוצה מהוויתור, ואילו הגבאי - הצליח שכל הצדדים יצאו מרוצים...

ביום ראשון למחרת, המתפלל הקבוע הגיע לבית הכנסת. הוא היה נסער ונרגש. ניכר בו כי עבר חוויה רגשית מטלטלת. עד מהרה פתח וסיפר את מה שאירע במהלך הלילה:

בחלומי הוא רואה את אימו ע"ה. זו שעבורה היה מוכן לוותר על עליית המפטיר ותפילת המוסף, רק כדי שלא תיגרם מחלוקת מיותרת.

פניה היו מוארות וקורנות. היא פנתה אליו ואמרה לו: "דע לך בני היקר. ביקשתי אישור מיוחד מבית-דין של מעלה, כדי שאוכל לרדת לעולם הזה ולהודות לך!".

"זכיתי לעליית נשמה אדירה! הכל בזכות שהסכמת לוותר ולא להיגרר למחלוקת! אני זוכרת היטב את עילוי הנשמה שזכיתי בו בשנים קודמות שבהם עלית מפטיר והתפללת כשליח ציבור את תפילת המוסף".

"זה ממש לא מתקרב ולא דומה בכלל. מה שזכיתי בו השנה, אי אפשר לתאר ולשער. השכר שמקבלים בשמיים בזכות הוויתור והבריחה ממחלוקת הוא גדול לאין ערוך. תודה רבה לך בני היקר!".

באותו רגע הוא התעורר שטוף זיעה. הוא זכר היטב את החלום, שנראה כל כך מציאותי. אימו היקרה ירדה לעולם השפל רק כדי להעביר לו את המסר העצום - כמה עלינו להיזהר ולברוח מאש המחלוקת.

המסר, שקיבלנו מעולם האמת, הוא אדיר! עד כמה עלינו להפנים זאת ולזכור כי 'מויתורים לא מפסידים לעולם!' עד כמה עלינו להתרחק מהמחלוקת!

להלן סיפור שמעובד מדברי הרה"ג אשר קובלסקי שליט"א. הרב שמע את הסיפור מפי הגה"צ רבי אהרון טויסיג שליט"א, שהעיד על אמיתות הסיפור.

יש בו כדי ללמדנו כי גם כאשר אנחנו צודקים במאת האחוזים, הרי שברגע שאנחנו מוותרים ונמנעים מלהיכנס למחלוקת, מעשה זה חשוב מאוד בשמיים:

הסיפור הבא התרחש בבית"כ של חסידי נדבורנה חדרה בבני ברק. אחד המתפללים ניגש לגבאי וביקש לוודא כי בשבת פלונית, שתחול בעוד כחודש ימים, יוכל לקבל את עליית המפטיר ולשמש כשליח ציבור בתפילת המוסף, מכיוון שזאת השבת שלפני היארציית של אימו ע"ה.

גבאי בית"כ בדק ביומן ואישר כי השבת היא פנויה מכל 'חיוב' אחר. הגבאי רשם ביומנו את עליית המפטיר ותפילת המוסף על שמו של המתפלל.

באותה השבת המתפלל הקבוע הגיע לבית-הכנסת בשעה מוקדמת. לאחר מספר דקות נכנס לבית-הכנסת אורח-זר. האיש פנה לגבאי ודיבר איתו.

ניכר כי הגבאי נמצא בסערת רוחות והתווכח עם האורח. המתפלל הקבוע הסתקן מאוד לשמוע על מה נסב הוויכוח.

להפתעתו הרבה, הוא שומע כי האורח הזר מבקש לקבל את עליית המפטיר ולהתפלל תפילת מוסף! הגבאי מסרב בתוקף ומסביר לו כי העלייה ותפילת מוסף כבר הובטחו לאחד המתפללים הקבועים.

חוצפה שכזאת! הרי הוא מתפלל קבוע. הוא משלם את התשלום הקבוע לבית-הכנסת. הוא תורם שנים רבות לבית-הכנסת. הוא התכוון לקריאת הפטרה. ובכלל, הוא כבר דאג להבטיח את מקומו לפני חודש ימים.

כיצד יתכן שאותו אדם זר מנסה 'להשתלט' על המפטיר ועל תפילת המוסף?! מדובר בשערוריה של ממש! הרי ברור שהצדק איתו במאת האחוזים.

קול פנימי לוחש לו לוותר: "הרי מויתור לא מפסידים לעולם!". אבל על חשבון היארציית של אמא? מי מרשה לו לוותר?! אולי דווקא כן יוותר ויקדיש את הבריחה מהמחלוקת לעילוי נשמת אימו?

לאחר התלבטויות לא פשוטות הוא ניגש לגבאי והודיע לו באומץ לב כי הוא מוותר. הגבאי התקומם ואמר: "לא מקובל. לא יתכן שאורח זר יכנס לבית-הכנסת וינסה לכפות עלינו את רצונותיו".

"עליו לדעת כי לבית-הכנסת יש סדר ותקנון. לחברי הקהילה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל אביבה בת שושנה רייזל ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה יצחק בן ברקוב דב ז"ל אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל מאיר בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן רחל ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרחיה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אביבה בן שרה ע"ה גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחיה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה